

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง
ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

การจัดส่งใบลาโดยไม่ถูกต้อง

เรื่องคำที่ ๖๐๑๐๐๓๓ เรื่องแดงที่ ๐๐๙๖๑๖๐
ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ เดิมรับราชการตำแหน่งเจ้าพนักงานราชทัณฑ์ชำนาญงาน สังกัดกรมราชทัณฑ์
กระทรวงยุติธรรม ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘
ถึงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวม ๑๙ วัน และเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ก็ไม่มี
ใบรับรองแพทย์ประกอบการลาและไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘
เมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ได้ยื่นใบลากิจส่วนตัวย้อนหลัง รวม ๑๒๒ วัน พร้อมเอกสาร
เข้ารับรักษาตัวของมารดาประกอบการลา ซึ่งมารดาผู้อุทธรณ์ผ่าตัดหัวเข่าและรักษาตัวที่โรงพยาบาลศรีสะเกษ
มีพี่สาวซึ่งพักอยู่กับมารดาของผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดูแล รองปลัดกระทรวงยุติธรรมพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้ลากิจส่วนตัว
ย้อนหลัง จึงส่งใบลาและเอกสารหลักฐานประกอบการลาไปยังเรือนจำต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้น
ผู้บัญชาการเรือนจำจึงได้มีการสืบสวนข้อเท็จจริง และต่อมาได้รับการรายงานผลการสืบสวนว่าผู้อุทธรณ์
ไม่มาปฏิบัติที่ราชการ ๒ ช่วงเวลา กล่าวคือ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่โดยแจ้งว่าป่วยแต่ยังไม่ได้รับอนุญาต รวม ๑๙ วัน
และไม่มาปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ทราบสาเหตุติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังไม่กลับมาปฏิบัติราชการ
อีกเลย จึงได้รายงานไปยังอธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย
อย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน
เกินกว่าสิบห้าวัน ตั้งแต่วันที่ ๘ ถึง ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวม ๑๙ วัน และตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึง
วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รวม ๑๒๒ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ
ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ อธิบดีกรมราชทัณฑ์พิจารณาแล้วเห็นควร
ลงโทษปลดออกจากราชการและนำเรื่องเข้าที่ประชุม อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์เพื่อพิจารณา ซึ่ง อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์
พิจารณาแล้วมีมติไล่ออกจากราชการ อธิบดีกรมราชทัณฑ์จึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ
ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษดังกล่าว จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. เพื่อขอเข้ากลับมารับราชการดังเดิม

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขาดราชการช่วงที่หนึ่งตั้งแต่วันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวม ๑๙ วัน และช่วงที่สอง ตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รวม ๑๒๒ วัน โดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ป่วยจริง และมีได้ไปดูแลมารดาที่ป่วยตามที่กล่าวอ้าง อีกทั้งไม่ปรากฏเหตุผลความจำเป็นหรือเหตุสุดวิสัยใดที่ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่อาจติดต่อแจ้งเหตุความจำเป็นแก่ผู้บังคับบัญชาได้ในระหว่างไม่มาปฏิบัติราชการ ซึ่งเป็นการไม่มาปฏิบัติราชการรวมระยะเวลาประมาณ ๕ เดือน เป็นการขาดจิตสำนึกต่อหน้าที่ความรับผิดชอบและมีผลกระทบต่อระบบราชการอย่างมาก แม้ว่าเป็นการกระทำผิดครั้งแรกหรือเคยปฏิบัติราชการจนได้รับการเลื่อนเงินเดือนพิเศษถึงสามครั้ง ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกได้ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์ โดยมีมติ อ.ก.พ. กรมราชทัณฑ์ มีคำสั่งไล่อุทธรณ์ออกจากราชการจึงเหมาะสมแก่กรณีความผิดแล้ว คำอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์